

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 465

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 10 mai 2022

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
ACTE ALE SENATULUI			
70.		75.	
— Hotărâre referitoare la propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) 2015/760 în ceea ce privește sfera activelor și investițiilor eligibile, structura portofoliului și cerințele de diversificare, împrumutul de numerar și alte reguli ale fondurilor și în ceea ce privește cerințele referitoare la autorizarea, politicile de investiții și condițiile de funcționare ale fondurilor europene de investiții pe termen lung — COM(2021) 722 final	2	— Hotărâre referitoare la propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind Agenția pentru Droguri a Uniunii Europene — COM(2022) 18 final	5
71.		76.	
— Hotărâre referitoare la propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a unui punct unic de acces european care oferă acces centralizat la informațiile puse la dispoziția publicului, relevante pentru serviciile financiare, pentru piețele de capital și pentru durabilitate — COM(2021) 723 final.....	2–3	— Hotărâre referitoare la propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a normelor tranzitorii privind ambalarea și etichetarea produselor medicinale veterinare autorizate în conformitate cu Directiva 2001/82/CE și cu Regulamentul (CE) nr. 726/2004 — COM(2022) 76 final	5
72.		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
— Hotărâre referitoare la propunerea de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a anumitor directive în ceea ce privește instituirea și funcționarea punctului unic de acces european — COM(2021) 724 final	3	855.	
73.		— Ordin al ministrului afacerilor externe pentru publicarea Rezoluției Consiliului de Securitate al ONU 2624 (2022)	6–9
— Hotărâre referitoare la propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a anumitor regulamente în ceea ce privește instituirea și funcționarea punctului unic de acces european — COM(2021) 725 final	4	1.260.	
74.		— Ordin al ministrului sănătății pentru modificarea pct. 57 din anexa nr. 1 la Ordinul ministrului sănătății nr. 477/2009 privind înființarea Registrului Național de Transplant, desemnarea persoanelor responsabile cu gestionarea datelor din Registrul Național de Transplant din cadrul unităților sanitare acreditate pentru efectuarea de transplant de organe, țesuturi și celule de origine umană în scop terapeutic și stabilirea datelor necesare înregistrării unei persoane pentru atribuirea codului unic de înregistrare la Agenția Națională de Transplant	9
— Hotărâre referitoare la propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unui cadru de măsuri pentru consolidarea ecosistemului european al semiconducătorilor (Actul privind cipurile) — COM(2022) 46 final	4	ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
		Decizia nr. 9 din 21 martie 2022 (Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii)	10–16

ACTE ALE SENATULUI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

referitoare la propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) 2015/760 în ceea ce privește sfera activelor și investițiilor eligibile, structura portofoliului și cerințele de diversificare, împrumutul de numerar și alte reguli ale fondurilor și în ceea ce privește cerințele referitoare la autorizarea, politicile de investiții și condițiile de funcționare ale fondurilor europene de investiții pe termen lung — COM(2021) 722 final

În temeiul dispozițiilor art. 67 și art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, precum și ale Protocolului nr. 2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008,

în baza Raportului Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/149 din 7.04.2022,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Senatul României constată că propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) 2015/760 în ceea ce privește sfera activelor și investițiilor eligibile, structura portofoliului și cerințele de diversificare, împrumutul de numerar și alte reguli ale fondurilor și în ceea ce privește cerințele referitoare la autorizarea, politicile de investiții și condițiile de funcționare ale fondurilor europene de investiții pe termen lung — COM(2021) 722 final — respectă principiile subsidiarității și proporționalității.

Art. 2. — Senatul României:

1. consideră că:

a) propunerea urmărește sporirea atractivității structurii ELTIF prin relaxarea anumitor reguli ale fondului pentru ELTIF distribuite exclusiv către investitori profesionali. Revizuirea cadrului juridic al ELTIF introduce, de asemenea, un mecanism

opțional al ferestrei de lichiditate care să ofere lichidități suplimentare investitorilor ELTIF și noilor investitori care subscriu la ELTIF, fără a fi necesară o tragere din capitalul ELTIF. Propunerea vizează, de asemenea, să asigure existența unor garanții adecvate în materie de protecție a investitorilor;

b) revizuirea cadrului ELTIF este strâns legată de uniunea piețelor de capital, Pactul verde european, uniunea energetică europeană, piața unică digitală și alte inițiative de politică ale Uniunii;

2. susține că prezenta propunere legislativă armonizează condițiile de funcționare pentru toți actorii relevanți ai pieței fondurilor de investiții, în beneficiul tuturor investitorilor și în vederea bunei funcționări a pieței unice a serviciilor financiare.

Art. 3. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 2 mai 2022, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE SENATULUI
FLORIN-VASILE CÎȚU

București, 2 mai 2022.
Nr. 70.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

referitoare la propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a unui punct unic de acces european care oferă acces centralizat la informațiile puse la dispoziția publicului, relevante pentru serviciile financiare, pentru piețele de capital și pentru durabilitate — COM(2021) 723 final

În temeiul dispozițiilor art. 67 și art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, precum și ale Protocolului nr. 2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008,

în baza Raportului Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/178 din 13.04.2022,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Senatul României constată că propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a unui punct unic de acces european care oferă acces centralizat la informațiile puse la dispoziția publicului, relevante pentru serviciile financiare, pentru piețele de capital și pentru durabilitate — COM(2021) 723 final — respectă principiile subsidiarității și proporționalității.

Art. 2. — Senatul României:

1. consideră că:

a) pentru ca piețele de capital să funcționeze eficient este esențial să existe un flux regulat de informații relevante, fiabile,

complete, oportune și comparabile cu privire la întreprinderi, informații destinate participanților la piață și altor părți interesate;

b) ESAP va promova eficacitatea legislației UE în domeniul serviciilor financiare și al piețelor de capital;

2. susține că prezenta propunere este coerentă cu Strategia europeană privind datele prevăzută într-o comunicare a Comisiei din februarie 2020 și contribuie la punerea în aplicare a acesteia, întrucât ESAP face parte din spațiul european comun al datelor financiare anunțat în strategia respectivă.

Art. 3. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 2 mai 2022, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE SENATULUI
FLORIN-VASILE CÎȚU

București, 2 mai 2022.
Nr. 71.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENATUL

HOTĂRÂRE
referitoare la propunerea de Directivă a Parlamentului European
și a Consiliului de modificare a anumitor directive în ceea ce privește instituirea
și funcționarea punctului unic de acces european — COM(2021) 724 final

În temeiul dispozițiilor art. 67 și art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, precum și ale Protocolului nr. 2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008,

în baza Raportului Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/150 din 7.04.2022,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Senatul României constată că propunerea de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a anumitor directive în ceea ce privește instituirea și funcționarea punctului unic de acces european — COM(2021) 724 final — respectă principiile subsidiarității și proporționalității.

Art. 2. — Senatul României apreciază inițiativa Comisiei privind înființarea unui punct unic de acces european ESAP și standardizarea informațiilor în temeiul unui cadru comun de raportare cu sisteme și metadate comune.

Art. 3. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 2 mai 2022, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE SENATULUI
FLORIN-VASILE CÎȚU

București, 2 mai 2022.
Nr. 72.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

referitoare la propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a anumitor regulamente în ceea ce privește instituirea și funcționarea punctului unic de acces european — COM(2021) 725 final

În temeiul dispozițiilor art. 67 și art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, precum și ale Protocolului nr. 2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008,

în baza Raportului Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/151 din 7.04.2022,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Senatul României constată că propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a anumitor regulamente în ceea ce privește instituirea și funcționarea punctului unic de acces european — COM(2021) 725 final — respectă principiile subsidiarității și proporționalității.

Art. 2. — Senatul României:

1. apreciază inițiativa Comisiei privind înființarea unui punct unic de acces european ESAP;

2. subliniază necesitatea desemnării organismelor de colectare necesare pentru instituirea ESAP și importanța raționalizării canalelor de prezentare a informațiilor, precum și faptul că ESAP va oferi o simplificare și va îmbunătăți eficiența în principal la nivelul cererii (al utilizatorilor), cu costuri reduse de căutare și prelucrare și, într-o anumită măsură, la nivelul entităților în ceea ce privește obligațiile în materie de transmitere a informațiilor.

Art. 3. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 2 mai 2022, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE SENATULUI

FLORIN-VASILE CÎȚU

București, 2 mai 2022.

Nr. 73.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

referitoare la propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unui cadru de măsuri pentru consolidarea ecosistemului european al semiconductorilor (Actul privind cipurile) — COM(2022) 46 final

În temeiul dispozițiilor art. 67 și art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, precum și ale Protocolului nr. 2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008,

în baza Raportului Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/192 din 20.04.2022,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Senatul României constată că propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unui cadru de măsuri pentru consolidarea ecosistemului european al semiconductorilor (Actul privind cipurile) — COM(2022) 46 final — respectă principiile subsidiarității și proporționalității.

Art. 2. — Senatul României:

a) consideră că propunerea de Regulament prevede un cadru procedural pentru a facilita finanțările combinate care provin de la statele membre, din investiții care să respecte

normele privind ajutoarele de stat, din bugetul Uniunii și din investiții private;

b) apreciază prezenta propunere și consideră că statele membre sunt încurajate să înceapă imediat eforturile de coordonare pentru a înțelege situația actuală a lanțului valoric al semiconductorilor la nivelul UE, pentru a anticipa eventualele perturbări și pentru a lua măsuri corective care să permită depășirea penuriei actuale, până la adoptarea regulamentului.

Art. 3. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 2 mai 2022, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE SENATULUI

FLORIN-VASILE CÎȚU

București, 2 mai 2022.

Nr. 74.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

referitoare la propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind Agenția pentru Droguri a Uniunii Europene — COM(2022) 18 final

În temeiul dispozițiilor art. 67 și art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, precum și ale Protocolului nr. 2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008, în baza Raportului Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/190 din 20.04.2022,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Senatul României constată că propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind Agenția pentru Droguri a Uniunii Europene — COM(2022) 18 final — respectă principiile subsidiarității și proporționalității.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 2 mai 2022, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE SENATULUI
FLORIN-VASILE CÎȚU

București, 2 mai 2022.
Nr. 75.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

referitoare la propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a normelor tranzitorii privind ambalarea și etichetarea produselor medicinale veterinare autorizate în conformitate cu Directiva 2001/82/CE și cu Regulamentul (CE) nr. 726/2004 — COM(2022) 76 final

În temeiul dispozițiilor art. 67 și art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, precum și ale Protocolului nr. 2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008, în baza Raportului Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/193 din 20.04.2022,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Senatul României constată că propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a normelor tranzitorii privind ambalarea și etichetarea produselor medicinale veterinare autorizate în conformitate cu Directiva 2001/82/CE și cu Regulamentul (CE) nr. 726/2004 — COM(2022) 76 final — respectă principiile subsidiarității și proporționalității.

Art. 2. — Senatul României:

1. consideră că prezenta propunere răspunde preocupărilor serioase exprimate de autoritățile competente ale statelor membre și de părțile interesate în ceea ce privește aplicarea practică a art. 152 alin. (2) din Regulamentul (UE) 2019/6 privind produsele

medicinale veterinare și necesitatea de a asigura aprovizionarea continuă cu produse medicinale veterinare (VMP — veterinary medicinal product) autorizate în temeiul legislației anterioare pe piața UE;

2. susține că este necesar să se ia măsuri urgente pentru a soluționa problemele de interpretare ridicate, pentru a elimina orice incertitudine juridică și pentru a evita orice perturbare a furnizării de produse medicinale veterinare, întrucât Regulamentul (UE) 2019/6 a intrat în vigoare la 28 ianuarie 2022.

Art. 3. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 2 mai 2022, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE SENATULUI
FLORIN-VASILE CÎȚU

București, 2 mai 2022.
Nr. 76.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE

ORDIN pentru publicarea Rezoluției Consiliului de Securitate al ONU 2624 (2022)

În baza art. 5 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 202/2008 privind punerea în aplicare a sancțiunilor internaționale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 217/2009, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 5 alin. (7) din Hotărârea Guvernului nr. 16/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Externe, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul afacerilor externe emite prezentul ordin.

Articol unic. — Se dispune publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Rezoluției Consiliului de Securitate al ONU 2624 (2022), prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Ministrul afacerilor externe,
Bogdan Lucian Aurescu

București, 4 aprilie 2022.
Nr. 855.

ANEXĂ

REZOLUȚIA 2624 (2022) adoptată de Consiliul de Securitate în cadrul celei de-a 898-a reuniuni, la 28 februarie 2022

Consiliul de Securitate, reamintind toate rezoluțiile sale anterioare relevante și declarațiile președintelui său referitoare la Yemen, reafirmându-și angajamentul ferm față de unitatea, suveranitatea, independența și integritatea teritorială a Yemenului, condamnând cu fermitate escaladarea militară în curs de desfășurare, inclusiv în orașul Marib, care a dus la un număr tot mai mare de civili uciși și mutilați, inclusiv copii, și a amenințat persoanele strămutate în interiorul țării și alte populații vulnerabile din zonă,

reafirmându-și declarația de presă din 21 ianuarie 2022 prin care a condamnat în termenii cei mai fermi atacurile teroriste odioase din Abu Dhabi, Emiratele Arabe Unite, din 17 ianuarie 2022, precum și din alte locuri din Arabia Saudită, care au fost revendicate și comise de rebelii Houthi,

exprimându-și îngrijorarea gravă cu privire la intenția declarată a rebelilor Houthi de a lansa atacuri transfrontaliere suplimentare, inclusiv împotriva unor mari grupuri de civili, și cerând ca acestea să înceteze imediat.

solicitând detensionarea imediată a situației în Yemen de către toate părțile implicate în conflict, fără condiții prealabile, precum și încetarea imediată a focului la nivel național și solicitând punerea în aplicare a apelului la încetarea globală a focului lansat de secretarul general, astfel cum este detaliat în rezoluțiile 2532 (2020) și 2565 (2021), precum și a apelurilor sale continue pentru încetarea imediată a ostilităților în Yemen,

făcând apel la toate părțile interesate și la toate părțile variate și multiple, inclusiv, printre altele, dar fără a se limita la acestea, la Guvernul din Yemen și la rebelii Houthi, să se întâlnească cu trimisul special și să participe în mod constructiv la consultările-cadru în curs, precum și la negocierile de pace mai ample, fără condiții prealabile,

exprimându-și îngrijorarea față de provocările politice, de securitate, economice și umanitare actuale din Yemen, inclusiv față de violențele continue, disparițiile forțate și amenințările care decurg din transferul ilicit, deturnarea, acumularea destabilizatoare și utilizarea abuzivă a armelor,

subliniind riscul pentru mediu și riscul umanitar, precum și pentru navigația în Marea Roșie, reprezentat de starea petrolierului Safer care se află în zonele controlate de rebelii Houthi, și subliniind responsabilitatea Houthi pentru această situație și pentru faptul că nu a reacționat la acest risc major umanitar, dar și pentru mediu și navigație, precum și necesitatea ca Houthi să continue să coopereze îndeaproape cu Organizația Națiunilor Unite pentru a ajunge la o soluție urgentă,

reiterându-și apelul ca toate părțile din Yemen să adere la soluționarea conflictelor lor prin dialog și consultare, să respingă actele de violență pentru atingerea obiectivelor politice și să se abțină de la provocări și solicitând încetarea imediată a incitării la violență de către Houthi împotriva oricărui grup sau naționalitate, astfel cum se menționează în anexa 10 la raportul Grupului de experți (S/2022/50),

reafirmând necesitatea ca toate părțile să își respecte obligațiile care le revin în temeiul dreptului internațional, inclusiv al dreptului umanitar internațional și al dreptului internațional al drepturilor omului, după caz, și subliniind necesitatea de a asigura răspunderea pentru încălcările dreptului umanitar internațional și pentru încălcările și abuzurile împotriva drepturilor omului în Yemen,

exprimându-și profunda îngrijorare cu privire la amenințarea umanitară gravă pe care o reprezintă pentru civili resturile explozive de război, inclusiv minele terestre și dispozitivele explozive improvizate (IED), din Yemen și făcând apel la Houthi să ia măsuri pentru a opri utilizarea nediscriminatorie a armelor care lovesc fără discriminare (cum ar fi minele terestre), pentru a înregistra amplasarea acestora și pentru a îndepărta minele terestre existente din zonele aflate sub controlul lor,

exprimându-și sprijinul și angajamentul față de activitatea trimisului special al secretarului general pentru Yemen în sprijinul procesului de tranziție yemenit și al unui proces politic incluziv condus și controlat de yemeniți, sub auspiciile ONU,

solicitând participarea deplină, egală și semnificativă a femeilor la procesul de pace, precum și necesitatea punerii în aplicare depline a Planului național de acțiune al Yemenului privind femeile, pacea și securitatea, în conformitate cu Rezoluția 1325 (2000), și reamintind cu satisfacție cota minimă de 30% pentru femei în cadrul Conferinței de Dialog Național,

condamnând violența sexuală și de gen, inclusiv violența sexuală în conflicte și tortura, în special în centrele de detenție, și subliniind necesitatea unei protecții suficiente și adecvate pentru femeile și fetele din taberele de refugiați și din alte părți, inclusiv furnizarea adecvată de facilități separate pentru femei, cum ar fi latrinele, precum și de căi de atac și asistență pentru supraviețuitoarele violenței sexuale în conflicte, astfel cum este prevăzut în Rezoluția 2467 (2019),

solicitând încă o dată punerea în aplicare integrală a Acordului de la Riyadh și subliniind necesitatea ca Consiliul de Tranziție Sudic și Guvernul Yemenului să se abțină de la acțiuni care subminează Acordul de la Riyadh, exprimându-și îngrijorarea cu privire la faptul că anumite zone din Yemen rămân sub controlul Al-Qaida în Peninsula Arabică (AQAP) și cu privire la impactul negativ al prezenței acestora, al ideologiei și acțiunilor extremiste violente asupra stabilității în Yemen, în regiunea Orientului Mijlociu și în Cornul Africii, inclusiv impactul umanitar devastator asupra populației civile, exprimându-și îngrijorarea cu privire la prezența din ce în ce mai numeroasă și la potențiala creștere viitoare a afiliaților Statului Islamic în Irak și Levant (ISIL, cunoscut și sub numele de Da'esh) în Yemen și reafirmându-și hotărârea de a aborda toate aspectele amenințării pe care o reprezintă AQAP, ISIL (Da'esh) și toate celelalte persoane, grupuri, întreprinderi și entități asociate,

reamintind includerea AQAP și a persoanelor asociate pe lista de sancțiuni împotriva ISIL (Da'esh) și Al-Qaida și subliniind, în acest sens, necesitatea unei puneri în aplicare ferme a măsurilor prevăzute la alineatul (1) din Rezoluția 2368 (2017), ca instrument important în combaterea activităților teroriste din Yemen,

subliniind importanța critică a punerii efective în aplicare a regimului de sancțiuni impus în temeiul Rezoluției 2140 (2014) și al Rezoluției 2216 (2015), inclusiv a rolului-cheie pe care statele membre din regiune îl pot juca în această privință,

luând act de Raportul final al Grupului de experți (S/2022/50) și de constatările cuprinse în acesta, care confirmă că armele au fost transferate în Yemen,

luând act de eforturile depuse de Grupul de experți privind Yemenul instituit în temeiul Rezoluției 2140 (2014),

exprimându-și profunda îngrijorare cu privire la amenințarea la adresa păcii și securității în Yemen, care rezultă din transferul ilicit, acumularea destabilizatoare și utilizarea abuzivă a armelor de calibru mic și a armamentului ușor,

reamintind dispozițiile paragrafului 11 din Rezoluția 2216 (2015) de impunere a unui embargo vizând armele și solicitând tuturor statelor membre și altor actori să respecte obligațiile care le revin în temeiul embargoului vizând armele,

încurajând cooperarea regională pe uscat și pe mare pentru a detecta și a preveni încălcările embargoului asupra armelor, impus în temeiul Rezoluției 2216 (2015) și al rezoluțiilor ulterioare, precum și raportarea în timp util a oricărui cazuri de încălcare către comitetul instituit în temeiul Rezoluției 2140 (2014),

condamnând în termenii cei mai fermi numărul tot mai mare de incidente de pe coasta yemenită, inclusiv atacurile asupra navelor civile și comerciale, precum și sechestrarea și reținerea arbitrară sau ilegală a navelor comerciale, ceea ce reprezintă un risc semnificativ pentru securitatea maritimă a navelor din Golful Aden și Marea Roșie de-a lungul coastei yemenite, și exprimându-și îngrijorarea cu privire la contrabanda maritimă cu arme și materiale conexe către și dinspre Yemen, încălcând embargoul asupra armelor,

solicitând eliberarea imediată a echipajului navei Rawabi, din care fac parte cetățeni din India, Etiopia, Indonezia, Myanmar și Filipine, și care se află în detenția Houthi din 2 ianuarie 2022, precum și eliberarea imediată a personalului ONU reținut de către Houthi și reamintind condamnarea sa a intruziunii în incinta fostei ambasade a SUA din Sana'a, în timpul căreia zeci de angajați locali au fost reținuți, precum și apelul său pentru eliberarea imediată și în siguranță a tuturor celor care se află încă în detenție,

condamnând în termenii cei mai fermi încălcările dreptului umanitar internațional și ale dreptului internațional privind drepturile omului, precum și încălcările drepturilor omului, inclusiv cele care implică violențe sexuale legate de conflict în zonele controlate de Houthi, precum și recrutarea și utilizarea copiilor în conflictul armat, inclusiv în școli, tabere de vară și moschei, astfel cum se menționează în raportul final al Grupului de experți (S/2022/50),

exprimându-și profunda îngrijorare față de situația umanitară devastatoare din Yemen, inclusiv față de riscul tot mai mare de foamete pe scară largă și față de consecințele negative ale pandemiei de COVID-19, precum și față de toate cazurile de obstacole nejustificate în calea furnizării eficiente a asistenței umanitare, precum și față de obstacolele și limitările nejustificate în ceea ce privește livrarea de bunuri vitale către populația civilă care au loc în întregul Yemen, ceea ce împiedică persoanele vulnerabile să primească asistența de care au nevoie pentru a supraviețui,

subliniind angajamentul Consiliului de Securitate de a facilita importurile comerciale prin porturile yemenite și luând act de dependența foarte mare a Yemenului de importurile comerciale de alimente, combustibil și alte produse de bază esențiale pentru a satisface nevoile de supraviețuire ale civililor, precum și de rolul esențial al fondurilor private trimise de către yemeniții care lucrează în străinătate, care sprijină familiile civile care nu au alte surse de venit,

solicitând părților implicate în conflict să ia măsuri pentru a preveni fragmentarea în continuare a economiei Yemenului, inclusiv a instituțiilor bancare și financiare,

subliniind necesitatea discutării de către comitetul instituit în temeiul punctului 19 din Rezoluția 2140 (2014) („Comitetul”) a recomandărilor cuprinse în rapoartele Grupului de experți,

subliniind importanța furnizării de către statele membre a unor informații actualizate și în timp util către Comitet cu privire la posibilele încălcări ale embargoului asupra armelor, în vederea identificării și combaterii surselor și lanțurilor de aprovizionare ilicite,

stabilind faptul că situația din Yemen continuă să constituie o amenințare la adresa păcii și securității internaționale, acționând în temeiul capitolului VII din Carta Organizației Națiunilor Unite:

1. condamnă cu fermitate atacurile transfrontaliere ale grupării teroriste Houthi, inclusiv atacurile asupra Arabiei Saudite și a Emiratelor Arabe Unite, care au lovit civili și infrastructuri civile, și solicită încetarea imediată a acestor atacuri;

2. reafirmă necesitatea punerii în aplicare depline și la timp a tranziției politice în urma Conferinței cuprinzătoare de dialog național, în conformitate cu Inițiativa și mecanismul de punere în aplicare ale Consiliului de Cooperare al Golfului și în conformitate cu rezoluțiile sale anterioare relevante, precum și cu privire la așteptările poporului yemenit, ceea ce va necesita ca toate părțile să pună capăt conflictului și să aleagă viitorul Yemenului prin intermediul unui proces politic care să includă și să răspundă aspirațiilor legitime ale tuturor părților multiple și variate din Yemen;

3. subliniază că nu există o soluție militară pentru conflictul actual și că singura cale viabilă de urmat este dialogul și reconcilierea între părțile multiple și variate, inclusiv, dar fără a se limita la acestea, Guvernul Yemenului și Houthi, principalele partide politice și regionale din Yemen, precum și femeile, tinerii și societatea civilă;

4. decide să reînnoiască până la 28 februarie 2023 măsurile impuse la paragrafele 11 și 15 din Rezoluția 2140 (2014), reafirmă dispozițiile paragrafelor 12, 13, 14 și 16 din Rezoluția 2140 (2014) și reafirmă, de asemenea, dispozițiile paragrafelor 14—17 din Rezoluția 2216 (2015);

5. decide că entitatea enumerată în anexa la prezenta rezoluție face obiectul măsurilor impuse prin paragraful 1 din Rezoluția 2216 (2015);

6. subliniază importanța facilitării asistenței umanitare și a importurilor comerciale, observând că măsurile impuse prin rezoluțiile 2140 (2014) și 2216 (2015) nu sunt menite să aibă consecințe umanitare negative pentru populația civilă din Yemen, nici pentru accesul civililor la asistență umanitară, la importuri comerciale sau la transferurile de bani și își reafirmă decizia conform căreia comitetul instituit la punctul 19 din Rezoluția 2140 (2014) (denumit în continuare „Comitetul”) poate, de la caz la caz, să excepteze orice activitate de la aplicarea măsurilor de sancționare impuse de Consiliul de Securitate prin rezoluțiile 2140 (2014) și 2216 (2015), în cazul în care Comitetul stabilește că o astfel de exceptare este necesară pentru a facilita activitatea Organizației Națiunilor Unite și a altor organizații umanitare în Yemen sau în orice alt scop compatibil cu obiectivele acestor rezoluții;

7. încurajează statele membre să sprijine eforturile de consolidare a capacităților Gărzii de coastă yemenite pentru a pune în aplicare în mod eficient măsurile impuse la paragraful 11 din Rezoluția 2216 (2015), cu respectarea deplină a suveranității și integrității teritoriale a Yemenului;

8. solicită statelor membre să intensifice eforturile de combatere a contrabandei cu arme și componente pe rute terestre și maritime, pentru a asigura punerea în aplicare a embargoului asupra armelor;

9. subliniază faptul că statele ar trebui să se asigure că toate măsurile pe care le iau pentru a pune în aplicare prezenta rezoluție respectă obligațiile care le revin în temeiul dreptului internațional, inclusiv al dreptului internațional umanitar, al dreptului internațional al drepturilor omului și al dreptului internațional al refugiaților, după caz;

Criterii de desemnare

10. reafirmă că dispozițiile de la paragrafele 11 și 15 din Rezoluția 2140 (2014) și de la paragraful 11 din Rezoluția 2216 (2015) se aplică persoanelor sau entităților desemnate de Comitet sau enumerate în anexele la rezoluțiile 2216 (2015) și 2564 (2021) ca fiind implicate sau oferind sprijin pentru acte care amenință pacea, siguranța sau stabilitatea Yemenului;

11. reafirmă criteriile de desemnare stabilite la paragraful 17 din Rezoluția 2140 (2014) și la paragraful 19 din Rezoluția 2216 (2015);

12. reafirmă că violența sexuală în cadrul conflictelor armate sau infracțiunile împotriva copiilor în conflicte armate, cum ar fi recrutarea sau utilizarea copiilor în conflicte armate cu încălcarea dreptului internațional, ar putea constitui un act, astfel cum se specifică la punctul 18 (C) din Rezoluția 2140 (2014), și, prin urmare, un act sancționabil de implicare sau de sprijinire a unor acte care amenință pacea, securitatea sau stabilitatea Yemenului, astfel cum este descris la punctul 17 din rezoluția respectivă;

13. afirmă că criteriile de desemnare prevăzute la punctul 17 din Rezoluția 2140 (2014) pot include lansările transfrontaliere din Yemen care utilizează tehnologia rachetelor balistice și de croazieră;

14. afirmă că criteriile de desemnare stabilite la punctul 17 din Rezoluția 2140 (2014) pot include atacurile asupra navelor comerciale din Marea Roșie sau Golful Aden de către părțile la conflict;

Raportarea

15. decide să prelungească până la 28 martie 2023 mandatul Grupului de experți, astfel cum este prevăzut la paragraful 21 din Rezoluția 2140 (2014) și la paragraful 21 din Rezoluția 2216 (2015), își exprimă intenția de a revizui mandatul și de a lua măsurile adecvate cu privire la o nouă prelungire până la 28 februarie 2023 și solicită secretarului general să ia cât mai rapid posibil măsurile administrative necesare pentru a reînființa acest grup de experți, în consultare cu Comitetul, până la 28 martie 2023, bazându-se, după caz, pe experiența membrilor Grupului de experți instituit în temeiul Rezoluției 2140 (2014);

16. solicită Grupului de experți să prezinte Comitetului o actualizare intermediară până la 28 iulie 2022 și un raport final până la 28 ianuarie 2023 către Consiliul de Securitate, după discuții cu Comitetul, și, de asemenea, să includă informații, după caz, *inter alia*, despre tendințele recente în ceea ce privește transferul și deturnarea ilicită a armelor convenționale și despre componentele disponibile în comerț care au fost utilizate de persoanele sau entitățile desemnate de Comitet pentru a asambla vehicule aeriene fără pilot la bord, dispozitive explozive improvizate pe apă și alte sisteme de arme, și ține seama de faptul că această solicitare nu ar trebui să aibă un impact negativ asupra asistenței umanitare sau a activităților comerciale legitime și ia act de Raportul (S/2022/50) în această privință;

17. îndrumă Grupul de experți să coopereze cu alte grupuri de experți relevante înființate de Consiliul de Securitate pentru a sprijini activitatea comitetelor sale de sancțiuni, în special Echipa de sprijin analitic și de monitorizare a sancțiunilor, înființată prin Rezoluția 1526 (2004) și extinsă prin Rezoluția 2010 (2021);

18. îndeamnă toate părțile și toate statele membre, precum și organizațiile internaționale, regionale și subregionale să asigure cooperarea cu Grupul de experți și, de asemenea, solicită tuturor statelor membre implicate să asigure siguranța membrilor Grupului de experți și accesul neîngrădit, în special, la persoane, documente și locuri, pentru ca Grupul de experți să își poată îndeplini mandatul;

19. subliniază importanța organizării de consultări cu statele membre implicate, în funcție de necesități, pentru a asigura punerea în aplicare deplină a măsurilor prevăzute în prezenta rezoluție;

20. condamnă continuarea furnizării de arme și componente către Yemen, cu încălcarea embargoului asupra armelor instituit prin paragraful 14 din Rezoluția 2216 (2015), ca o amenințare gravă la adresa păcii și a stabilității în Yemen și în regiune;

21. îndeamnă toate statele membre să respecte și să pună în aplicare obligațiile care le revin pentru a împiedica furnizarea, vânzarea sau transferul, direct sau indirect, către sau în beneficiul persoanelor și entităților desemnate și al celor care acționează în numele lor sau sub conducerea acestora în Yemen de arme și materiale conexe de orice tip, astfel cum se prevede la paragraful 14 din Rezoluția 2216 (2015);

22. reamintește raportul Grupului de lucru informal privind aspectele generale ale sancțiunilor (S2006/997) privind cele mai bune practici și metode, inclusiv paragrafele 21, 22 și 23, care

abordează posibilele măsuri de clarificare a standardelor metodologice pentru mecanismele de monitorizare;

23. reafirmă intenția de a analiza în permanență situația din Yemen și disponibilitatea sa de a revizui caracterul adecvat al măsurilor cuprinse în prezenta rezoluție, inclusiv consolidarea, modificarea, suspendarea sau ridicarea măsurilor, după cum ar putea fi necesar în orice moment, în funcție de evoluția situației;

24. decide să rămână în mod activ investit în această chestiune.

ANEXĂ

**HOUTHİ, AKA: ANSARALLAH, AKA: ANSAR ALLATI, AKA: PARTIZANII LUI DUMNEZEU,
AKA: SUȘINĂTORII LUI DUMNEZEU**

Houthi s-au angajat în acte care amenință pacea, securitatea și stabilitatea Yemenului.

Houthi s-au angajat în atacuri împotriva civililor și a infrastructurii civile din Yemen, au pus în aplicare o politică de violență sexuală și de represiune împotriva femeilor active din punct de vedere politic și profesional, s-au angajat în recrutarea și utilizarea copiilor, au incitat la violență împotriva grupurilor, inclusiv pe baza religiei și a naționalității, și au utilizat fără discriminare mine terestre și dispozitive explozive improvizate pe coasta de vest a Yemenului. Houthi au împiedicat, de asemenea, furnizarea de asistență umanitară către Yemen, accesul sau distribuirea de asistență umanitară în Yemen.

Houthi au efectuat atacuri asupra transportului maritim comercial în Marea Roșie, folosind dispozitive explozive improvizate pe apă și mine marine.

Houthi au comis, de asemenea, atacuri teroriste transfrontaliere repetate care au lovit civili și infrastructuri civile în Regatul Arabiei Saudite și în Emiratele Arabe Unite și au amenințat că vor viza în mod intenționat obiective civile.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

pentru modificarea pct. 57 din anexa nr. 1 la Ordinul ministrului sănătății nr. 477/2009 privind înființarea Registrului Național de Transplant, desemnarea persoanelor responsabile cu gestionarea datelor din Registrul Național de Transplant din cadrul unităților sanitare acreditate pentru efectuarea de transplant de organe, țesuturi și celule de origine umană în scop terapeutic și stabilirea datelor necesare înregistrării unei persoane pentru atribuirea codului unic de înregistrare la Agenția Națională de Transplant

Văzând Referatul de aprobare nr. AR 7.317 din 3.05.2022 al Direcției generale asistență medicală, medicină de urgență și programe de sănătate publică din cadrul Ministerului Sănătății, având în vedere prevederile titlului VI — Efectuarea prelevării și transplantului de organe, țesuturi și celule de origine umană în scop terapeutic din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, luând în considerare dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 79/2004 pentru înființarea Agenției Naționale de Transplant, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 588/2004, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 7 alin (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — În anexa nr. 1 la Ordinul ministrului sănătății nr. 477/2009 privind înființarea Registrului Național de Transplant, desemnarea persoanelor responsabile cu gestionarea datelor din Registrul Național de Transplant din cadrul unităților sanitare acreditate pentru efectuarea de transplant de organe, țesuturi și celule de origine umană în scop terapeutic și stabilirea datelor necesare înregistrării unei persoane pentru atribuirea codului unic de înregistrare la Agenția Națională de Transplant, publicat în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 322 din 14 mai 2009, cu modificările și completările ulterioare, punctul 57 se modifică și va avea următorul cuprins:

„57. Institutul Regional de Oncologie Iași:
— dr. Pelin Elena Dolachi;
— dna Florina Adriana Farca.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul sănătății,
Tiberius-Marius Brădățan,
secretar de stat

București, 3 mai 2022.
Nr. 1.260.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

SECȚIILE UNITE

COMPLETUL PENTRU SOLUȚIONAREA RECURSULUI ÎN INTERESUL LEGII

DECIZIA Nr. 9

din 21 martie 2022

Dosar nr. 3.038/1/2021

Corina-Alina Corbu	— președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, președintele completului
Daniel Grădinaru	— președintele Secției penale
Laura-Mihaela Ivanovici	— președintele Secției I civile
Valentina Vrabie	— președinte delegat al Secției a II-a civile
Denisa Angelica Stănișor	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Rodica Cosma	— judecător la Secția penală
Ioana Alina Ilie	— judecător la Secția penală
Ioana Bogdan	— judecător la Secția penală
Anca Mădălina Alexandrescu	— judecător la Secția penală
Oana Burnel	— judecător la Secția penală
Rodica Aida Popa	— judecător la Secția penală
Mircea Mugurel Șelea	— judecător la Secția penală
Ana-Hermina Iancu	— judecător la Secția penală
Alin Sorin Nicolescu	— judecător la Secția penală
Alexandra Iuliana Rus	— judecător la Secția penală
Constantin Epure	— judecător la Secția penală
Francisca Maria Vasile	— judecător la Secția penală
Elena Barbu	— judecător la Secția penală
Leontina Șerban	— judecător la Secția penală
Denisa Livia Bâldean	— judecător la Secția I civilă
Lavinia Curelea	— judecător la Secția I civilă
Csaba Bela Nasz	— judecător la Secția a II-a civilă
Rodica Dorin	— judecător la Secția a II-a civilă
Alina-Nicoleta Ghica-Velescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Virginia Filipescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Pe rol se află Dosarul nr. 3.038/1/2021, având ca obiect recursul în interesul legii formulat de către procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, vizând următoarea problemă de drept:

Organul judiciar competent să soluționeze plângerea persoanei nemulțumite în ipoteza în care procurorul ierarhic superior celui care a emis soluția de clasare a admis-o, a infirmat soluția procurorului de caz și a dat o nouă soluție de clasare, pentru alte motive decât cele invocate de petent.

Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii este constituit conform prevederilor art. 473 alin. (1) din Codul de procedură penală și ale art. 34 alin. (2) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu completările ulterioare.

Ședința este prezidată de către președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, doamna judecător Corina-Alina Corbu.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este reprezentat de doamna procuror Nicoleta

Ecaterina Eucarie, procuror în cadrul Secției judiciare a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

La ședința de judecată participă doamna magistrat-asistent Adina Andreea Ciuhan Teodoru, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 35 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu completările ulterioare.

Magistratul-asistent referă cu privire la obiectul recursului în interesul legii promovat de procurorul general prin sesizarea din data de 16 decembrie 2021. De asemenea, magistratul a arătat că la dosar au fost depuse raportul asupra recursului în interesul legii, precum și punctele de vedere formulate de Direcția legislație, studii, documentare și informatică juridică din cadrul instanței supreme, de Departamentul de drept penal din cadrul Facultății de Drept, Universitatea din București, de Centrul de cercetări în științe penale din cadrul Facultății de Drept a Universității de Vest din Timișoara.

Totodată, la dosar au fost depuse și punctele de vedere formulate de doamnele judecător Ioana Alina Ilie și Francisca Maria Vasile.

După prezentarea referatului de către magistratul-asistent, președintele Completului pentru soluționarea recursului în interesul legii, doamna judecător Corina-Alina Corbu, președinte al Înaltei Curți de Casație și Justiție, constatând că în cauză nu sunt chestiuni prealabile de invocat, a solicitat doamnei procuror Nicoleta Ecaterina Eucarie să susțină punctul de vedere cu privire la admisibilitatea recursului în interesul legii ce face obiectul cauzei de față.

Reprezentantul procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a apreciat că sesizarea îndeplinește toate condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 472 din Codul de procedură penală și a solicitat stabilirea unui mod unitar de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale în sensul de a se statua că organul judiciar competent să soluționeze plângerea persoanei nemulțumite în ipoteza în care procurorul ierarhic superior celui care a emis soluția de clasare a admis-o, a infirmat soluția procurorului de caz și a dat o nouă soluție de clasare, pentru alte motive decât cele invocate de petent, potrivit art. 339 alin. (5) din Codul de procedură penală, este procurorul ierarhic superior.

În argumentarea punctului de vedere formulat, doamna procuror a arătat că în ipoteza în care procurorul ierarhic superior celui care a emis soluția admite plângerea persoanei interesate, acesta face din oficiu propriul examen al soluției și, în baza propriilor motive, care excedează celor invocate de petiționar, infirmă soluția și dispune tot clasarea, dar în baza altor temeieri de fapt sau de drept. În acest caz, soluția infirmată de procurorul ierarhic superior nu mai are nicio putere, astfel că, prin adoptarea de către acesta din urmă a unei noi soluții de netrimite în judecată — diferită sau identică în conținut, întemeiată pe motivele invocate în plângerea petentului sau pe alte motive —, ne vom afla din nou în prima etapă a procedurii ce presupune, cu necesitate, verificarea acestei soluții pe cale ierarhică.

În aceste condiții, atacarea direct la judecătorul de cameră preliminară a soluției de netrimitere în judecată, în absența confirmării acesteia de procurorul ierarhic superior, echivalează cu o prematură sesizare a instanței.

În acest context, art. 339 alin. (5) din Codul de procedură penală trebuie interpretat prin raportare la dispozițiile art. 340 din Codul de procedură penală, rezultând că numai în cazul respingerii plângerii persoana interesată se poate adresa judecătorului de cameră preliminară. Această din urmă soluție este rezultatul exercitării controlului ierarhic întemeiat exclusiv pe art. 64 alin. (3) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Pe cale de consecință, noua soluție nu se va întemeia pe dispozițiile art. 339 din Codul de procedură penală, câtă vreme motivele plângerii nu au fost însușite de procurorul care a exercitat controlul. Noua soluție de clasare, pronunțată subsecvent controlului exercitat în temeiul menționat, este o soluție autonomă ce trebuie supusă, la rândul său, controlului în cadrul Ministerului Public, înainte de a fi sesizat judecătorul de cameră preliminară. Doar în situația în care procurorul ierarhic superior, astfel sesizat, a respins plângerea și a menținut soluția prim-procurorului/procurorului ierarhic superior sau nu a soluționat plângerea în termenul legal prevăzut de art. 338 din Codul de procedură penală, persoana vătămată, precum și orice alte persoane ale căror interese legitime sunt afectate se pot adresa cu plângere instanței de judecată.

Pentru aceste considerente, doamna procuror a solicitat admiterea recursului în interesul legii și stabilirea modului unitar de interpretare a dispozițiilor legale.

Răspunzând întrebărilor adresate de unul dintre membrii completului de judecată, vizând ipoteza în care plângerile succesive ar fi admise de procurorii superiori pe linie ierarhică, însă pentru alte considerente decât cele expuse de petent, nu s-ar ajunge la negarea accesului la instanță, nefiind emisă, în succesiunea ordonanțelor, o soluție de respingere, doamna procuror a precizat că nu se neagă accesul la instanță, procurorul ierarhic superior având obligația să verifice sub toate aspectele probele și actele aflate la dosar.

Președintele completului pentru soluționarea recursului în interesul legii, doamna judecător Corina-Alina Corbu, președinte al Înaltei Curți de Casație și Justiție, constatând că nu sunt întrebări de formulat din partea membrilor completului, a declarat dezbaterile închise, iar completul de judecată a reținut dosarul în pronunțare asupra recursului în interesul legii.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE — COMPLETUL PENTRU SOLUȚIONAREA RECURSULUI ÎN INTERESUL LEGII,

deliberând asupra recursului în interesul legii, constată următoarele:

1. Problema de drept care a generat practica neunitară

Prin recursul în interesul legii formulat de către procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție s-a susținut că în practica judiciară națională nu există un punct de vedere unitar privind organul judiciar competent să soluționeze plângerea persoanei nemulțumite în ipoteza în care procurorul ierarhic superior celui care a emis soluția de clasare a admis-o, a infirmat soluția procurorului de caz și a dat o nouă soluție de clasare, pentru alte motive decât cele invocate de petent.

2. Examen jurisprudențial

2.1. Într-o **primă orientare a practicii**, judecătorii de cameră preliminară au procedat la judecarea cauzelor având ca obiect plângerile formulate împotriva soluțiilor de netrimitere în judecată în situația în care soluția procurorului de caz a fost infirmată de către procurorul ierarhic superior cu consecința

dispunerii unei noi soluții de clasare. În această ipoteză, judecătorii de cameră preliminară nu s-au dezinvestit, cu toate că noua soluție de clasare dispusă în cauză nu a fost atacată la următorul procuror ierarhic.

În majoritatea cauzelor, problema de drept privind competența nu a fost pusă în discuția părților și analizată distinct, instanțele procedând direct la soluționarea plângerilor.

Doar în Încheierea nr. 91 din 11 mai 2021, pronunțată de Judecătoria Motru în Dosarul nr. 49/263/2021, s-a arătat că prim-procurorul Parchetului de pe lângă Tribunalul Gorj (în calitate de procuror ierarhic superior celui care a infirmat soluția procurorului de caz), în mod corect, a respins plângerea petentului ca inadmisibilă, întrucât aceasta trebuia adresată direct instanței.

2.2. În cea de-a **doua orientare jurisprudențială** s-a considerat că nu poate fi sesizat judecătorul de cameră preliminară anterior formulării unei plângeri la procurorul ierarhic superior celui care a infirmat soluția procurorului de caz și a dispus o nouă soluție de clasare.

În sprijinul acestei opinii s-a arătat că din interpretarea sistematică a prevederilor art. 336—339 și art. 340 din Codul de procedură penală rezultă că asigurarea controlului intern al soluțiilor presupune parcurgerea a două etape: procedura de control pe cale ierarhică în cadrul unității de parchet, care presupune o verificare a legalității și temeiniciei soluției de clasare sau renunțare la urmărirea penală de către procurorul ierarhic superior celui care a dispus-o, în cazul soluțiilor de netrimitere în judecată, și procedura judiciară, care presupune verificarea actului de către judecătorul de cameră preliminară în procedura specială reglementată de art. 340 din Codul de procedură penală.

În situația în care soluția de neurmărire sau netrimitere în judecată este infirmată de către procurorul ierarhic superior în procedura prevăzută de art. 339 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, soluția acestuia din urmă urmează a fi supusă controlului ierarhic din rațiuni ce țin de respectarea principiului controlului și subordonării ierarhice, dar și a dreptului părții de a beneficia de un dublu control al soluțiilor de netrimitere în judecată.

2.3. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

Prin **Decizia nr. 1 din 19 ianuarie 2009**, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 418 din 18 iunie 2009, în aplicarea dispozițiilor art. 278 alin. 2 și 3 și ale art. 278¹ alin. 1 și alin. 2 teza a II-a din Codul de procedură penală s-a stabilit: „Organul judiciar competent să soluționeze plângerea împotriva rezoluției sau ordonanței prim-procurorului, prin care s-a infirmat rezoluția sau ordonanța procurorului de netrimitere în judecată și s-a dat aceeași ori altă soluție de netrimitere în judecată, pentru alte motive sau pentru unele dintre motivele invocate de petent, este procurorul ierarhic superior.

Numai în situația în care, la rândul său, procurorul ierarhic superior, astfel sesizat, a respins plângerea și a menținut soluția prim-procurorului sau nu a soluționat plângerea în termenul legal prevăzut la art. 277 din Codul de procedură penală, persoana vătămată, precum și orice alte persoane ale căror interese legitime sunt afectate se pot adresa cu plângere instanței de judecată.”

2.4. Jurisprudența Curții Constituționale

2.4.1. Prin **Decizia nr. 478/2017** referitoare la respingerea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 339 alin. (5) din Codul de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 734 din 12 septembrie 2017, Curtea Constituțională a reținut:

„20. Stabilirea unor reguli speciale de procedură în cazul soluționării plângerilor împotriva actelor procurorului este realizată de legiuitor în exercitarea competenței sale constituționale. Astfel, potrivit art. 126 alin. (2) din Legea

fundamentală, legiuitorul poate institui reguli speciale de procedură, ca modalități de exercitare a drepturilor procedurale, principiul accesului liber la justiție presupunând posibilitatea neîngrădită a celor interesați de a utiliza aceste proceduri, însă în formele și modalitățile instituite de lege. Așa fiind, prin instituirea procedurii potrivit căreia ordonanțele prin care se soluționează plângerile împotriva soluțiilor, actelor sau măsurilor procurorului nu mai pot fi atacate cu o nouă plângere la procurorul ierarhic superior, ca de altfel în toate cazurile în care legiuitorul a condiționat valorificarea unui drept de exercitarea sa în cadrul unei anumite proceduri, nu s-a urmărit restrângerea accesului liber la justiție, ci, exclusiv, instaurarea unui climat de ordine, indispensabil, în vederea exercitării dreptului constituțional prevăzut de art. 21 din Constituție. De altfel, faptul că ordonanțele procurorilor nu mai pot fi atacate cu o nouă plângere la procurorul ierarhic superior nu reprezintă o dimensiune a accesului liber la justiție. Practic, autorul nu se plânge de faptul că nu poate accesa prin intermediul normelor procedurale o instanță judecătorească, ci că ar dori ca plângerea sa să fie soluționată, așadar, nu judecată, de procurorul ierarhic superior. Or, o asemenea chestiune nu poate fi întemeiată pe dispozițiile art. 21 din Constituție, acest text legal reglementând accesul la justiție, și nu la diverse căi procedurale în cadrul ierarhiei Ministerului Public. Astfel, se previn abuzurile și se asigură protecția drepturilor și intereselor legitime ale celorlalte părți. Reglementarea de către legiuitor, în limitele competenței ce i-a fost conferită prin Constituție, a condițiilor de exercitare a unui drept — subiectiv sau procesual, inclusiv prin instituirea unor proceduri speciale, nu constituie o restrângere a exercițiului acestuia, ci doar o modalitate eficientă de a preveni exercitarea sa abuzivă, în detrimentul altor titulari de drepturi în egală măsură ocrotite.

21. Așa fiind, nu poate fi primită critica referitoare la afectarea accesului liber la justiție, deoarece cauza penală, odată rezolvată de către procuror, în condițiile art. 327 din Codul de procedură penală, va putea fi supusă controlului judecătorului de cameră preliminară, ocazie cu care partea interesată va putea critica inclusiv acele acte ale procurorului care au fundamentat soluția pronunțată” [în același sens sunt și Decizia nr. 610 din 28 septembrie 2017 referitoare la respingerea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 339 alin. (5) și ale art. 340 alin. (1) din Codul de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 899 din 15 noiembrie 2017 (paragrafele 17—21); Decizia nr. 677 din 6 noiembrie 2018 referitoare la respingerea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 172 alin. (2), art. 336 alin. (2) și art. 339 alin. (5) din Codul de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 10 ianuarie 2019 (paragraful 26)].

2.4.2. Prin **Decizia nr. 527 din 24 septembrie 2019** referitoare la respingerea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 339 alin. (5) și ale art. 340 alin. (1) din Codul de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 128 din 19 februarie 2020, Curtea Constituțională a reținut:

„17. (...) nu poate fi primită critica referitoare la afectarea accesului liber la justiție, deoarece cauza penală, odată rezolvată de către procuror, în condițiile art. 327 din Codul de procedură penală, va putea fi supusă controlului judecătorului de cameră preliminară, ocazie cu care partea interesată va putea critica inclusiv acele acte ale procurorului care au fundamentat soluția pronunțată. Astfel, atunci când procurorul va emite rechizitoriul prin care dispune trimiterea în judecată, cauza va ajunge în faza camerei preliminare, fază în care, potrivit art. 342 din Codul de procedură penală, judecătorul de cameră va verifica legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală. Atunci când procurorul va emite o ordonanță prin care clasează cauza, aceasta va putea ajunge, de asemenea, în fața unui judecător de cameră preliminară în condițiile art. 340 alin. (1) din Codul

de procedură penală, petentul și intimații putând formula cereri și ridica excepții și cu privire la legalitatea administrării probelor ori a efectuării urmăririi penale, conform art. 341 alin. (2) teza finală din Codul de procedură penală. În sfârșit, atunci când procurorul va emite o ordonanță prin care renunță la urmărirea penală, ordonanța astfel pronunțată va fi verificată sub aspectul legalității și temeiniciei de prim-procurorul parchetului sau, după caz, de procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel, iar când a fost întocmită de acesta, verificarea se face de procurorul ierarhic superior. Ulterior, această ordonanță se transmite, spre confirmare, judecătorului de cameră preliminară de la instanța căreia i-ar reveni, potrivit legii, competența să judece cauza în primă instanță, iar, în fața acestuia, persoana care a făcut sesizarea, părțile, suspectul, persoana vătămată ori altă persoană interesată vor putea releva aspecte de legalitate și temeinicie a soluției pronunțate.

18. De asemenea, prin Decizia nr. 105 din 28 februarie 2019, precitată, paragrafele 14 și 15, referitor la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 340 alin. (1) din Codul de procedură penală, invocată într-o situație similară celei în care a fost invocată prezenta excepție, Curtea a reținut că, în fapt, autorul excepției a formulat la judecătorul de cameră preliminară o plângere întemeiată pe dispozițiile art. 340 și următoarele referitoare la plângerea împotriva soluțiilor de clasare din Codul de procedură penală, cadru procesual în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate prin care s-a susținut că aceste dispoziții contravin Legii fundamentale, deoarece persoana nemulțumită de soluția de renunțare la urmărirea penală nu mai poate formula plângere împotriva unei astfel de ordonanțe, nici pe cale ierarhică, nici în fața judecătorului de cameră preliminară. Cu alte cuvinte, Curtea a reținut că ceea ce se solicită prin invocarea excepției este modificarea prevederilor art. 340 alin. (1) din Codul de procedură penală prin consacarea în conținutul lor a posibilității persoanei interesate de a formula plângere la judecătorul de cameră preliminară, nu numai împotriva ordonanțelor de clasare, ci și împotriva celor de renunțare la urmărirea penală. Curtea a constatat că o astfel de critică nu poate fi primită, fiind inadmisibilă, deoarece, așa cum rezultă din motivarea autorului, acesta este nemulțumit nu de conținutul reglementării deduse controlului de contencios constituțional, ci de forma eliptică a acesteia. Curtea a reținut că ceea ce se urmărește constă în revenirea la redactarea art. 340 alin. (1) din Codul de procedură penală în varianta existentă anterior Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 18/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru completarea art. 31 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 23 mai 2016. Or, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, aceasta «se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului». Așa fiind, din această perspectivă, excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.”

3. **Punctul de vedere exprimat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție** este în sensul că organul judiciar competent să soluționeze plângerea persoanei nemulțumite în ipoteza în care procurorul ierarhic superior celui care a emis soluția de clasare a admis-o, a infirmat soluția procurorului de caz și a dat o nouă soluție de clasare, pentru alte motive decât cele invocate de petent, este procurorul ierarhic superior.

În argumentarea punctului de vedere s-a susținut că în urma examinării coroborate a dispozițiilor art. 339 alin. (1), (2) și (5) și ale art. 340 din Codul de procedură penală a rezultat că principiile avute în vedere de către Înalta Curte de Casație și Justiție la pronunțarea Deciziei nr. 1 din 19 ianuarie 2009 pronunțate în recurs în interesul legii (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 418 din 18 iunie 2009) se regăsesc în

continuare în legislația procesual penală și pot fi valorificate prin prisma aspectelor de noutate apărute ulterior pronunțării acesteia.

Astfel, art. 336—339 din Codul de procedură penală reglementează un instrument juridic prin intermediul căruia persoana interesată, care are legitimitate procesuală în acest sens, provoacă un control de legalitate și temeinicie referitor la actele și măsurile de urmărire penală. Procurorul ierarhic superior celui care a efectuat actul sau care a emis soluția se pronunță asupra plângerii prin ordonanță.

În ipoteza în care plângerea este respinsă, împotriva acestei soluții persoana respectivă nu mai poate face o nouă plângere, pe verticală, în cadrul Ministerului Public, ci are exclusiv posibilitatea de a se adresa judecătorului de cameră preliminară, conform art. 340 din Codul de procedură penală.

În ipoteza în care procurorul ierarhic superior celui care a emis soluția admite plângerea persoanei interesate, face din oficiu propriul examen al soluției și, în baza propriilor motive, care excedează celor invocate de petitioner, infirmă soluția și dispune tot clasarea, dar în baza altor temeuri de fapt sau de drept, soluția infirmată de procurorul ierarhic superior nu mai are nicio putere, astfel că, prin adoptarea de către acesta din urmă a unei noi soluții de netrimite în judecată — diferită sau identică în conținut, întemeiată pe motivele invocate în plângerea petentului sau pe alte motive —, ne vom afla din nou în prima etapă a procedurii ce presupune, cu necesitate, verificarea acestei soluții pe cale ierarhică.

În aceste condiții, atacarea direct la judecătorul de cameră preliminară a soluției de netrimite în judecată, în absența confirmării acesteia de procurorul ierarhic superior, echivalează cu o prematură sesizare a instanței.

În acest context, art. 339 alin. (5) din Codul de procedură penală trebuie interpretat prin raportare la dispozițiile art. 340 din Codul de procedură penală, care prevăd că numai în cazul respingerii plângerii persoana interesată se poate adresa judecătorului de cameră preliminară. De altfel, această din urmă soluție este rezultatul exercitării controlului ierarhic întemeiat exclusiv pe art. 64 alin. (3) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Pe cale de consecință, noua soluție nu se va întemeia pe dispozițiile art. 339 din Codul de procedură penală, câtă vreme motivele plângerii nu au fost însușite de procurorul care a exercitat controlul. De aceea, și noua soluție de clasare, pronunțată subsecvent controlului din oficiu exercitat în temeiul menționat, este o soluție autonomă care trebuie să se supună, la rândul ei, controlului în cadrul Ministerului Public, înainte de a fi sesizat judecătorul de cameră preliminară.

Doar în situația în care, la rândul său, procurorul ierarhic superior, astfel sesizat, a respins plângerea și a menținut soluția prim-procurorului/procurorului ierarhic superior sau nu a soluționat plângerea în termenul legal prevăzut de art. 338 din Codul de procedură penală, persoana vătămată, precum și orice alte persoane ale căror interese legitime sunt afectate se pot adresa cu plângere instanței de judecată.

4. Punctul de vedere exprimat de Direcția legislație, studii, documentare și informatică juridică este în sensul că, în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 339 alin. (5) din Codul de procedură penală, organul judiciar competent să soluționeze plângerea persoanei nemulțumite în ipoteza în care procurorul ierarhic superior celui care a emis soluția de clasare a admis-o, a infirmat soluția procurorului de caz și a dat o nouă soluție de clasare, pentru alte motive decât cele invocate de petent, este judecătorul de cameră preliminară de la instanța căreia i-ar reveni, potrivit legii, competența să judece cauza în primă instanță, conform dispozițiilor art. 340 și 341 din Codul de procedură penală.

Sub un prim aspect s-a arătat că, în raport cu dispozițiile art. 474 din Codul de procedură penală, se impune a se analiza dacă Decizia nr. 1 din 19 ianuarie 2009 pronunțată în recurs în

interesul legii privind aplicarea și interpretarea dispozițiilor art. 278 alin. 2 și 3 și ale art. 278¹ alin. 1 și alin. 2 teza a II-a din Codul de procedură penală din 1968, în vigoare la acel moment, continuă să producă efecte în contextul actualei reglementări a legii procesuale penale.

S-a concluzionat în sensul că nu se mai poate acorda, în continuare, eficiență efectelor Deciziei nr. 1/2009, aplicabilitatea acesteia nemaifiind posibilă în raport cu faptul că în actuala reglementare regăsim o dispoziție legală contrară acestora, art. 339 alin. (5) din Codul de procedură penală, iar o modificare pe cale judiciară a acestor dispoziții exprese nu este posibilă.

În susținerea opiniei exprimate, pe fondul problemei de drept, s-a arătat că art. 339 alin. (5) din Codul de procedură penală se referă la ordonanța procurorului ierarhic superior prin care acesta se pronunță cu privire la plângerea împotriva soluției, în ansamblul său, deci și la acele dispoziții care nu au în vedere strict temeinicia criticilor formulate de petent, o eventuală completare a soluției, o schimbare a acesteia sau a temeiului său neputând face obiectul controlului ierarhic, ci al judecătorului de cameră preliminară.

Prin introducerea dispozițiilor art. 339 alin. (5), intenția legiuitorului a fost aceea ca persoana care face plângerea, nemulțumită de soluție, să se poată adresa doar judecătorului, fără a mai trebui să parcurgă ierarhia în Ministerul Public. Această normă legală are rolul de a facilita accesul la justiție al persoanei nemulțumite de soluție, fiind introdusă tocmai pentru a renunța la practicile anterioare care presupuneau epuizarea plângerii pe cale ierarhică în cadrul Ministerului Public și de a evita, astfel, formularea unor plângeri succesive, în cascadă.

Totodată, s-a apreciat că nemulțumirea persoanei care a formulat plângerea continuă să se manifeste și după admiterea plângerii de procurorul ierarhic superior celui care a dat soluția de clasare, de infirmare a acesteia și de dispunere a unei noi soluții de clasare pentru alte motive decât cele invocate de petent, din moment ce soluția de admitere nu înlătură vătămarea inițială, ci doar îi modifică regimul juridic sub care se manifestă.

În raport cu considerentele expuse s-a concluzionat că în situația în care plângerea a avut ca efect infirmarea soluției procurorului de caz urmată de dispunerea de către procurorul ierarhic superior tot a unei soluții de clasare, dar pentru alte motive decât cele invocate de petent, persoana nemulțumită de soluția dată se poate adresa cu plângere judecătorului de cameră preliminară, fără a mai fi necesară parcurgerea unei alte etape prealabile de control ierarhic.

5. Opinia specialiștilor consultați

În considerarea art. 473 alin. (5) din Codul de procedură penală, specialiștii din cadrul Universității București, Universității Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca și Universității de Vest din Timișoara au fost solicitați să exprime un punct de vedere asupra chestiunii de drept.

5.1. În punctul de vedere trimis de **Departamentul de drept penal, Facultatea de Drept, Universitatea din București**, s-a susținut că organul judiciar competent să soluționeze plângerea persoanei nemulțumite în ipoteza în care procurorul ierarhic superior celui care a emis soluția de clasare a admis-o, a infirmat soluția procurorului de caz și a dat o nouă soluție de clasare, pentru alte motive decât cele invocate de petent, este judecătorul de cameră preliminară de la instanța căreia i-ar reveni, potrivit legii, competența să judece cauza în primă instanță, în condițiile art. 340 și 341 din Codul de procedură penală.

Legitimarea procesuală necesară formulării plângerii la judecător în această situație este dată de existența unei consecințe vătămătoare pentru interesele legitime ale unei persoane (indiferent de calitatea procesuală dobândită sau măcar de deținerea unei astfel de calități), determinată de noua soluție de clasare.

În argumentarea punctului de vedere formulat s-a arătat că Decizia nr. 1 din 19 ianuarie 2009 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 418 din 18 iunie 2009), pronunțată de

Înalta Curte de Casație și Justiție, Secțiile Unite, și-a încetat efectele odată cu intrarea în vigoare a noului Cod de procedură penală prin introducerea interdicției exprese prevăzute de art. 339 alin. (5) din Cod de procedură penală, potrivit căruia „ordonanțele prin care se soluționează plângerile împotriva soluțiilor, actelor sau măsurilor nu mai pot fi atacate cu plângere la procurorul ierarhic superior și se comunică persoanei care a făcut plângerea și celorlalte persoane interesate”.

Prin urmare, indiferent că înglobează o dispoziție cu caracter pozitiv (admiterea plângerii) sau negativ (respingerea plângerii), ordonanțele de soluționare de către procurorul ierarhic superior sunt la nivel generic inatacabile, chiar dacă ele rămân, în esența lor, tot acte ale procurorului.

O nouă plângere mai poate fi formulată doar pentru o singură categorie de acte emise de procuror, respectiv pentru soluțiile de clasare, însă acestea îmbracă forma unei plângeri autonome, adresată direct judecătorului și care privește legalitatea și temeinicia soluției de clasare, și nu modul de soluționare, de către procurorul ierarhic superior, a plângerii inițiale.

A declara aplicabilă în continuare, *tale quale*, dezlegarea dată prin Decizia pronunțată în recurs în interesul legii nr. 1 din 19 ianuarie 2009 înseamnă a provoca eludarea, pe cale judiciară, a unei interdicții instituite pe cale legală.

În contextul argumentelor prezentate s-a făcut referire la Decizia Curții Constituționale nr. 486 din 2 decembrie 1997 vizând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 din Codul de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 105 din 6 martie 1998, în cuprinsul căreia (în paragraful final) s-a reținut într-un mod lipsit de echivoc, ca necesară, „o intervenție viitoare a legiuitorului prin care să se reglementeze dreptul persoanei de a se adresa instanței de judecată competente, atunci când este nemulțumită de soluția dată plângerii sale contra actelor procurorului”.

În viziunea Curții Constituționale, în decizia anterior menționată, această ultimă condiție de admisibilitate se consideră îndeplinită ori de câte ori în urma parcurgerii etapei prealabile de control intern persoana interesată rămâne nemulțumită de soluția dată plângerii sale inițiale contra actelor procurorului.

Prin urmare, a insista în parcurgerea unui nou control intern, ierarhic, pentru soluția de clasare dispusă de procurorul ierarhic superior în urma admiterii plângerii persoanei interesate echivalează cu îndepărtarea de reperele obligatorii stabilite prin Decizia nr. 486 din 2 decembrie 1997 a Curții Constituționale și cu ignorarea opțiunii legiuitorului, exprimată prin dispozițiile art. 339 alin. (5) din Codul de procedură penală, de înlăturare a controlului în cascadă, prin plângeri succesive.

De altfel, în actuala reglementare procesual penală, această opțiune legislativă nu se manifestă conjunctural, ci în mod asumat, existând și alte instituții în care controlul jurisdicțional de legalitate și temeinicie a unui act al procurorului poate fi exercitat și în absența parcurgerii unui control intern, prealabil, la procurorul ierarhic superior.

O astfel de situație se regăsește în cazul redeschiderii urmăririi penale, în ipoteza reglementată prin dispozițiile art. 335 alin. (2) din Codul de procedură penală. Astfel, atunci când, ca urmare a apariției unor fapte sau împrejurări noi, procurorul de caz revocă ordonanța de clasare și dispune redeschiderea urmăririi penale, soluția procurorului este supusă, din oficiu, unui examen de legalitate și temeinicie realizat de judecătorul de cameră preliminară, fără a mai fi necesară atacarea în prealabil a acesteia la procurorul ierarhic superior.

Așadar, în optica legiuitorului actual, accesul la judecător în cazul actelor esențiale ale procurorului poate fi declanșat uneori chiar în absența parcurgerii etapei prealabile a controlului ierarhic.

Prin urmare, un control judecătoresc imediat de legalitate și temeinicie, în considerarea ansamblului de garanții convenționale și naționale pe care le presupune orice procedură

jurisdicțională, este de preferat în fața repetării controlului intern, ierarhic, care deja s-a dovedit ineficace.

5.2. Centrul de cercetări în științe penale din cadrul Facultății de Drept a Universității de Vest din Timișoara, în punctul de vedere transmis la dosar, a susținut că, în ipoteza în care plângerea a fost admisă doar în parte de către procurorul ierarhic superior, dispunându-se infirmarea soluției atacate pe baza altor temeuri de fapt sau de drept și dispunerea unei noi soluții de clasare, plângerea va fi adresată procurorului ierarhic superior celui care a admis plângerea.

Astfel, în situația în care soluția de netrimiteră în judecată este infirmată de către primul procuror în procedura prevăzută de art. 339 din Codul de procedură penală, soluția acestuia din urmă urmează a fi supusă controlului ierarhic din rațiuni ce țin atât de respectarea principiului controlului și subordonării ierarhice, cât și de dreptul părții de a beneficia de un dublu control al soluțiilor de netrimiteră în judecată.

În acest context, soluția infirmată de procurorul ierarhic superior nu mai are nicio putere, astfel că prin adoptarea de către acesta din urmă a unei soluții de netrimiteră în judecată — diferită sau identică în conținut, întemeiată pe motivele invocate în plângerea petentului sau pe alte motive — ne vom afla din nou în prima etapă a procedurii ce presupune, cu necesitate, verificarea acestei soluții pe cale ierarhică.

6. Raportul asupra recursului în interesul legii

Judecătorul-raportor, prin raportul întocmit în cauza privind recursul în interesul legii promovat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, vizând interpretarea și aplicarea în mod unitar a dispozițiilor art. 339 alin. (5) din Codul de procedură penală, a constatat că recursul în interesul legii este admisibil, apreciind ca fiind îndeplinite cerințele impuse de dispozițiile art. 471 și 472 din Codul de procedură penală referitoare la titularul sesizării și la existența unei chestiuni de drept care a fost soluționată diferit de instanțele judecătorești, fiind depuse hotărâri definitive ce atestă existența unei jurisprudențe neunitare referitoare la problema de drept care constituie obiectul recursului în interesul legii

Rezumând problema de drept care a primit o soluționare diferită din partea instanțelor judecătorești, prin hotărâri judecătorești definitive, judecătorul-raportor a apreciat că actuala reglementare a dispozițiilor legale supuse interpretării unitare nu diferă, în esență, de aceea avută în vedere la elaborarea și adoptarea Deciziei nr. 1 din 19 ianuarie 2009 pronunțată în recurs în interesul legii de către Înalta Curte de Casație și Justiție constituită în Secții Unite.

Cu referire la problema de drept ce face obiectul sesizării, judecătorul-raportor a reținut că, *în ipoteza admiterii plângerii* de către procurorul ierarhic superior, dispoziția cuprinsă în alin. (5) al art. 339 din Codul de procedură penală trebuie interpretată prin coroborare cu dispozițiile art. 340 alin. (1) din același cod, care prevăd că „Persoana a cărei plângere împotriva soluției de clasare, dispusă prin ordonanță sau rechizitoriu, a fost respinsă conform art. 339 poate face plângere, în termen de 20 de zile de la comunicare, la judecătorul de cameră preliminară de la instanța căreia i-ar reveni, potrivit legii, competența să judece cauza în primă instanță”.

Așadar, ca urmare a exercitării controlului de legalitate și temeinicie determinat de plângerea persoanei interesate, procurorul ierarhic superior, admitând plângerea și infirmând soluția atacată, dar dispunând *în baza altor temeuri de fapt și/sau de drept* tot o soluție de clasare, pronunță o soluție nouă asupra conflictului de drept penal ce se impune — *dacă persoana interesată apreciază că și prin această nouă soluție de clasare i s-a adus o vătămare intereselor sale legitime* — a fi verificată pe cale ierarhică în cadrul Ministerului Public, noua soluție asupra urmăririi penale finalizată cu clasarea cauzei adoptată de procurorul ierarhic superior neintrând sub incidența dispozițiilor art. 339 alin. (5) din Codul de procedură penală.

7. **Înalta Curte de Casație și Justiție**, examinând sesizarea cu recurs în interesul legii, raportul întocmit de judecătorul-raportor și dispozițiile legale ce se solicită a fi interpretate în mod unitar, reține următoarele:

7.1. Dispoziții legale relevante din Codul de procedură penală Art. 339. — Plângerea împotriva actelor procurorului

(1) *Plângerea împotriva măsurilor luate sau a actelor efectuate de procuror ori efectuate pe baza dispozițiilor date de acesta se rezolvă, după caz, de prim-procurorul parchetului, de procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel, de procurorul șef de secție al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.*

(2) *În cazul când măsurile și actele sunt ale prim-procurorului, ale procurorului general al parchetului de pe lângă curtea de apel, ale procurorului șef de secție al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ori au fost luate sau efectuate pe baza dispozițiilor date de către aceștia, plângerea se rezolvă de procurorul ierarhic superior.*

(3) *Dispozițiile alin. (1) și (2) se aplică în mod corespunzător atunci când ierarhia funcțiilor într-o structură a parchetului e stabilită prin lege specială.*

(4) *În cazul soluțiilor de clasare, plângerea se face în termen de 20 de zile de la comunicarea copiei actului prin care s-a dispus soluția.*

(5) *Ordonanțele prin care se soluționează plângerile împotriva soluțiilor, actelor sau măsurilor nu mai pot fi atacate cu plângere la procurorul ierarhic superior și se comunică persoanei care a făcut plângerea și celorlalte persoane interesate.*

(6) *Dispozițiile art. 336—338 se aplică în mod corespunzător, dacă legea nu dispune altfel.*

Art. 340. — Plângerea împotriva soluțiilor de neurmărire sau netrimitere în judecată

(1) *Persoana a cărei plângere împotriva soluției de clasare, dispusă prin ordonanță sau rechizitoriu, a fost respinsă conform art. 339 poate face plângere, în termen de 20 de zile de la comunicare, la judecătorul de cameră preliminară de la instanța căreia i-ar reveni, potrivit legii, competența să judece cauza în prima instanță.*

(2) *Dacă plângerea nu a fost rezolvată în termenul prevăzut la art. 338, dreptul de a face plângere poate fi exercitat oricând după împlinirea termenului de 20 de zile în care trebuia soluționată plângerea, dar nu mai târziu de 20 de zile de la data comunicării modului de rezolvare. (...)*

7.2. Admisibilitatea recursului în interesul legii

Verificând regularitatea investiției, în raport cu prevederile art. 471 alin. (1) din Codul de procedură penală, care enumeră, în categoria subiecților de drept care pot promova recurs în interesul legii, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, se constată că această primă condiție referitoare la calitatea procesuală activă a titularului sesizării este îndeplinită.

De asemenea, verificând jurisprudența atașată actului de sesizare, care relevă soluționarea, în mod diferit, prin hotărâri judecătorești definitive, a problemei de drept care face obiectul judecării, se constată îndeplinită și cea de-a doua condiție de admisibilitate prevăzută de art. 471 alin. (3) și art. 472 din Codul de procedură penală.

7.3. Cu privire la dezlegarea problemei de drept sesizate, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii reține următoarele:

Practica neunitară ce a declanșat sesizarea este rezultatul evaluării aplicabilității și forței juridice actuale a dezlegării și argumentelor expuse în considerentele Deciziei nr. 1 din 19 ianuarie 2009 pronunțate în recurs în interesul legii (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 418 din 18 iunie 2009), în cazul actualei instituții a plângerii în fața judecătorului

împotriva actelor procurorului și a soluțiilor de netrimitere în judecată. Reglementarea în vigoare include o dispoziție complet nouă față de normele evaluate în cadrul deciziei menționate, art. 339 alin. (5) din Codul de procedură penală, ce face obiectul prezentei evaluări.

Astfel, prin decizia pronunțată în recurs în interesul legii, Înalta Curte de Casație și Justiție, constituită în Secții Unite, în aplicarea dispozițiilor art. 278 alin. 2 și 3 și ale art. 278¹ alin. 1 și alin. 2 teza a II-a din Codul de procedură penală anterior, a stabilit că: „Organul judiciar competent să soluționeze plângerea împotriva rezoluției sau ordonanței prim-procurorului, prin care s-a infirmat rezoluția sau ordonanța procurorului de netrimitere în judecată și s-a dat aceeași ori altă soluție de netrimitere în judecată, pentru alte motive sau pentru unele dintre motivele invocate de petent, este procurorul ierarhic superior.

Numai în situația în care, la rândul său, procurorul ierarhic superior, astfel sesizat, a respins plângerea și a menținut soluția prim-procurorului sau nu a soluționat plângerea în termenul legal prevăzut la art. 277 din Codul de procedură penală, persoana vătămată, precum și orice alte persoane ale căror interese legitime sunt afectate se pot adresa cu plângere instanței de judecată.”

La data de 1 februarie 2014 a intrat în vigoare noua codificare, reglementarea instituției plângerii împotriva măsurilor și actelor de urmărire penală încorporând dispoziții noi în raport cu reglementarea abrogată. Cu caracter de nouate este art. 339 alin. (5) din Codul de procedură penală, care prevede că „ordonanțele prin care se soluționează plângerile împotriva soluțiilor, actelor sau măsurilor nu mai pot fi atacate cu plângere la procurorul ierarhic superior și se comunică persoanei care a făcut plângerea”.

Potrivit art. 474¹ din Codul de procedură penală, „efectele deciziei încetează în cazul abrogării, constatării neconstituționalității ori modificării dispoziției legale care a generat problema de drept dezlegată (...)”.

Așadar, Decizia nr. 1 din 19 ianuarie 2009 și-a încetat efectele la momentul abrogării codificării anterioare, suplimentar, și ca urmare a modificării reglementării instituției în noua lege procesual penală. Perpetuarea dezlegării ar genera o soluție contrară reglementării actuale, prin prelungirea nejustificată a etapei anterioare sesizării judecătorului de cameră preliminară, echivalentă legiferării unei competențe funcționale, în cascadă, a următorilor procurori-șefi, până la emiterea unei soluții exprese de respingere a plângerii.

Textul supus interpretării nu distinge, însă, după cum soluția este de respingere, de admitere în parte ori pentru alte motive decât cele invocate de petent, iar *ubi lex non distinguit nec nos distinguere debemus* (unde legea nu distinge, nici interpretul nu trebuie să o facă). Ignorarea acestei reguli de interpretare ar genera o rezolvare contrară voinței legiuitorului, echivalând cu legiferarea. A limita aplicabilitatea textului la o anumită soluție emisă de procurorul ierarhic, aceea a respingerii, cu consecința perpetuării plângerii către eșaloanele superioare, în considerarea principiului subordonării ierarhice, echivalează cu o modificare legislativă a instituției, inclusiv în privința competenței funcționale ce va fi translatată pe verticală, ajungându-se ca organe judiciare (procurori) ce în mod obiectiv nu ar soluționa acele cauze să poată fi investiți.

Interpretarea semantică a normei conduce la aceeași rezolvare potrivit căreia, indiferent de soluția adoptată de procurorul ierarhic superior, petentul nu va fi ținut a formula o nouă plângere pe cale ierarhică. Formula imperativă din text *nu mai pot fi atacate* exclude dezlegarea potrivit căreia plângerea va fi reiterată până la emiterea unei soluții exprese de respingere.

Aceeași rezolvare a problematicii de drept este antamată și în jurisprudența Curții Constituționale care, evaluând constituționalitatea dispozițiilor art. 339 alin. (5) și ale art. 340

alin. (1) din Codul de procedură penală¹, a reținut că „stabilirea unor reguli speciale de procedură în cazul soluționării plângerilor împotriva actelor procurorului este realizată de legiuitor în exercitarea competenței sale constituționale. Astfel, potrivit art. 126 alin. (2) din Legea fundamentală, legiuitorul poate institui reguli speciale de procedură, ca modalități de exercitare a drepturilor procedurale, principiul accesului liber la justiție presupunând posibilitatea neîngrădită a celor interesați de a utiliza aceste proceduri, însă în formele și modalitățile instituite de lege. Așa fiind, prin instituirea procedurii potrivit căreia ordonanțele prin care se soluționează plângerile împotriva soluțiilor, actelor sau măsurilor procurorului nu mai pot fi atacate cu o nouă plângere la procurorul ierarhic superior, ca de altfel în toate cazurile în care legiuitorul a condiționat valorificarea unui drept de exercitarea sa în cadrul unei anumite proceduri, nu s-a urmărit restrângerea accesului liber la justiție, ci, exclusiv, instaurarea unui climat de ordine, indispensabil, în vederea exercitării dreptului constituțional prevăzut de art. 21 din Constituție. (...)”

Continuând argumentul instanței de contencios constituțional, se constată că o astfel de restrângere a dreptului constituțional prevăzut de art. 21 din Constituție, accesul liber la justiție, ar interveni în cazul unei soluții de admitere pentru alte motive, argumente ori temeieri decât cele evocate de petent, atât timp cât accesul la justiție ar fi condiționat de o soluție expresă de respingere.

Din analiza semantică și sistematică a prevederilor art. 339 alin. (5) și art. 340 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală rezultă că esențială pentru admisibilitatea sesizării judecătorului de cameră preliminară este ineficacitatea controlului ierarhic în raport cu interesul evocat prin plângere. Această ineficacitate se transpune judiciar în: nerezolvarea plângerii în termenul legal; dispunerea unei soluții exprese de respingere a plângerii împotriva soluției procurorului de caz; dispunerea unei soluții de admitere întemeiate pe alte motive, de fapt ori de drept, decât cele invocate de petent.

Legitimarea procesuală necesară formulării plângerii la judecător, în această ultimă situație, rezidă din aceea că valorificarea altor elemente de fapt sau de drept în soluționarea plângerii, de către procurorul ierarhic superior, poate reprezenta o lipsă de valorizare a interesului legitim urmărit de petent și echivalează cu respingerea solicitării sale, dând posibilitatea sesizării imediate și directe a judecătorului de cameră preliminară.

Ca urmare, organul judiciar competent să soluționeze plângerea persoanei nemulțumite în ipoteza în care procurorul ierarhic superior celui care a emis soluția de clasare a admis-o, a infirmat soluția procurorului de caz și a dat o nouă soluție de clasare, pentru alte motive decât cele invocate de petent, în raport cu dispozițiile art. 339 alin. (5) din Codul de procedură penală, este judecătorul de cameră preliminară.

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 473 și al art. 474 din Codul de procedură penală,

ÎN ALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite recursul în interesul legii formulat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și stabilește că:

Organul judiciar competent să soluționeze plângerea persoanei nemulțumite în ipoteza în care procurorul ierarhic superior celui care a emis soluția de clasare a admis-o, a infirmat soluția procurorului de caz și a dat o nouă soluție de clasare, pentru alte motive decât cele invocate de petent, în raport cu dispozițiile art. 339 alin. (5) din Codul de procedură penală, este judecătorul de cameră preliminară.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 21 martie 2022.

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
CORINA-ALINA CORBU

Magistrat-asistent,
Adina Andreea Ciuhan Teodoru

¹ Decizia nr. 610 din 28 septembrie 2017 referitoare la respingerea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 339 alin. (5) și ale art. 340 alin. (1) din Codul de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 899 din 15 noiembrie 2017 (paragrafele 17 și 18). A se vedea și Decizia nr. 527 din 24 septembrie 2019 referitoare la respingerea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 339 alin. (5) și ale art. 340 alin. (1) din Codul de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 128 din 19 februarie 2020 (paragrafele 16 și 17); Decizia nr. 677 din 6 noiembrie 2018 referitoare la respingerea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 172 alin. (2), art. 336 alin. (2) și art. 339 alin. (5) din Codul de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 10 ianuarie 2019 (paragraful 26).

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329

C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR

și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:

Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.

Tel. 021.401.00.73, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro

Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

